

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Εξήντα Έξι

Αποκαλύπτοντας την Προφητική Συμφωνία: Ο Καιρός της Σφράγισης, η Όψιμη Βροχή και το Κάλεσμα Εξόδου από τη Βαβυλώνα

Jeff Pippenger
2024-01-30

Το απόσπασμα που εξετάσαμε στο προηγούμενο άρθρο έλεγε ότι «η μεγάλη έκχυση του Αγίου Πνεύματος» του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως «δεν θα έρθει, έως ότου αποκτήσουμε έναν διαφωτισμένο λαό, ο οποίος γνωρίζει εκ πείρας τι σημαίνει να είναι συνεργοί του Θεού». Αλλά η υπόσχεση είναι ότι, όταν «θα έχουμε πλήρη, ολόψυχη αφιέρωση στην υπηρεσία του Χριστού, ο Θεός θα αναγνωρίσει το γεγονός αυτό με έκχυση του Πνεύματός του χωρίς μέτρο». Η ταύτιση της «μεγάλης έκχυσης» υπονοεί μία μικρότερη έκχυση (μία μέτρηση).

Την 11η Σεπτεμβρίου 2001, ο ισχυρός άγγελος της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ κατήλθε, αλλά «το μεγαλύτερο μέρος της εκκλησίας» τότε, και ακόμη, «δεν είναι συνεργοί του Θεού». Μεταξύ της 11ης Σεπτεμβρίου 2001 και του σημείου κατά το οποίο ο Θεός προσδιορίζει το γεγονός ότι επιτέλους υπάρχει μια ομάδα που έχει φθάσει σε «πλήρη, ολόψυχη αφιέρωση στην υπηρεσία του Χριστού», η όψιμη βροχή «μετράται», η κρίση των ζώντων λαμβάνει χώρα, και η κρίση αρχίζει από τον οίκο του Θεού.

Η δέκατη όγδοη κεφάλαιον της Αποκαλύψεως προσδιορίζει δύο φωνές, τας οποίας η Αδελφή White μας πληροφορεί ότι είναι δύο κλήσεις προς τας εκκλησίας. Η δεύτερα φωνή (κλήσις) είναι η κλήσις εξόδου εκ της Βαβυλώνας, η οποία λαμβάνει χώραν κατά τον προσεχώς επερχόμενον κυριακάτικον νόμον. Η πρώτη φωνή ήλθεν την 11ην Σεπτεμβρίου 2001. Η έκχυσις του Αγίου Πνεύματος, η οποία τότε ήρχισε, ήτο «μεμετρημένη», διότι ο Χριστός έπρεπε πρώτον να καθαρίσει τον λαόν επί του οποίου θα εξέχεεν τελικώς το Άγιον Πνεύμα «άνευ μέτρου», όταν θα τους ανύψωνεν ως σημαίαν κατά την ώραν του μεγάλου σεισμού. Η ομάδα εκείνη έπρεπε να καθαρθεί προτού ηχήσει η δεύτερα φωνή της Αποκαλύψεως δεκαοκτώ, διότι αυτοί πρόκειται να είναι εκείνοι οι οποίοι θα διακηρύξουν το μήνυμα τούτο.

Κατά την πρώτη απογοήτευση, την άνοιξη του 1844, οι Προτεστάντες έγιναν αποστάτες Προτεστάντες, και οι πιστοί, οι οποίοι τότε βρέθηκαν στον χρόνο της καθυστέρησης, αντιπροσώπευαν τον ναό εκείνων που προηγουμένως δεν ήταν λαός του Θεού. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ο ισχυρός άγγελος του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης κατέβηκε, και άρχισε το πρώτο βήμα στον καθαρισμό και την ανόρθωση του ναού του Θεού των εσχάτων ημερών, και άρχισε με τη δοκιμασία του Λαοδικειανού Αντβεντισμού. Στις 18 Ιουλίου 2020, άρχισε το δεύτερο βήμα της διαδικασίας της δοκιμασίας. Κατά το βάπτισμα του Χριστού, άρχισε η διαδικασία του διαχωρισμού του αρχαίου Ισραήλ, καθώς τότε ο Χριστός εξέλεξε τους πρώτους μαθητές, οι οποίοι ήταν το θεμέλιο του χριστιανικού ναού που Αυτός ανήγειρε σε εκείνη την ιστορία.

Στην αρχή της τριάμισι ετών διακονίας Του, ο Χριστός καθάρισε τον ναό, τον οποίο προσδιόρισε ως «τον οίκο του Πατέρα Του», και στο τέλος της διακονίας Του, όταν είχε καθάρσει τον ναό για δεύτερη και τελευταία φορά, η διακήρυξή Του ήταν: «ο οίκος σας αφήνεται εις εσάς έρημος». Ο προηγούμενος λαός της διαθήκης είχε παραμερισθεί, και ο νέος λαός της διαθήκης Του εγκαθιδρύθηκε ως «ο Ναός Του». Κατά τον νόμο της Κυριακής, η εταιρική δομή της Εκκλησίας των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας θα είναι έρημη.

Ο προφήτης λέγει: «Εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξε δυνατὰ μετὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς, λέγων: Ἔπεσεν, ἔπεσε Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων» (Αποκάλυψη 18:1, 2). Τοῦτο εἶναι τὸ αὐτὸ μήνυμα πὸν ἐδόθη ἀπὸ τὸν δεῦτερον ἄγγελον. Ἔπεσε ἡ Βαβυλὼν, «διότι ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς» (Αποκάλυψη 14:8). Τί εἶναι αὐτὸς ὁ οἶνος;—Αἱ ψευδεῖς δοξασίαι της. Ἔδωκε εἰς τὸν κόσμον ψευδὲς σάββατον ἀντὶ τοῦ Σαββάτου τῆς τετάρτης ἐντολῆς, καὶ ἐπανέλαβε τὸ ψεῦδος πὸν ὁ Σατανᾶς πρῶτος εἶπεν εἰς τὴν Εὐὰν ἐν τῇ Ἐδέμ—τὴν φυσικὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Πολλὰ συγγενῆ πλάνης διέσπειρεν πανταχοῦ, «διδάσκοντες ὡς διδασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων» (Ματθαῖος 15:9).

«Όταν ο Ιησούς άρχισε τη δημόσια διακονία Του, καθάρισε τον Ναό από τη βέβηλη ιεροσουλία του. Ανάμεσα στις τελευταίες πράξεις της διακονίας Του ήταν ο δεύτερος καθαρισμός του Ναού. Έτσι, στο τελευταίο έργο για την προειδοποίηση του κόσμου, απευθύνονται δύο διακριτές κλήσεις προς τις εκκλησίες. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου είναι: “Έπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, διότι ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς” (Αποκάλυψις 14:8). Και στη δυνατή κραυγή του μηνύματος του τρίτου αγγέλου ακούγεται φωνή από τον ουρανό να λέγει: “Εξέλθετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαός μου, ἵνα μὴ συγκοινωνήσητε ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῆς, καὶ ἵνα μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς· ὅτι αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν ἄχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς” (Αποκάλυψις 18:4, 5).» Review and Herald, 6 Δεκεμβρίου 1892.

Η πρώτη κάθαρση του ναού αντιστοιχεί στην πρώτη φωνή του δεκάτου ογδόου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, και η δεύτερη φωνή είναι η δυνατή κραυγή που καλεί το άλλο ποιόνιο του Θεού να εξέλθει από τη Βαβυλώνα. Τα εδάφια ένα έως τρία εκπληρώθηκαν όταν τα μεγάλα κτήρια της Νέας Υόρκης κατεδαφίστηκαν. Αυτό συνέβη στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και τότε έγινε η πρώτη κάθαρση του ναού, ή η πρώτη από τις δύο κλήσεις προς τις εκκλησίες. Η πρώτη κλήση άρχισε κατά το βάπτισμα του Χριστού, όταν το Άγιο Πνεύμα κατέβηκε από τον ουρανό και άρχισε η δοκιμασία για τον αρχαίο Ισραήλ. Στις 11 Αυγούστου 1840, η πρώτη κάθαρση του ναού, ή η πρώτη από τις δύο κλήσεις προς τις εκκλησίες, έγινε προς το κίνημα των Μιλλεριτών.

Εκείνον τον καιρό άρχισαν η όψιμη βροχή και η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, σε συνδυασμό με τις τελικές σκηνές της Ανακριτικής Κρίσεως. Στις τελικές εκείνες σκηνές το έργο του Χριστού παριστάνεται ως η εξάλειψη των αμαρτιών των πιστών από το βιβλίο των αμαρτιών, ή ως η εξάλειψη των ονομάτων των κατ’ ομολογίαν Χριστιανών από το βιβλίο της ζωής. Εκείνη η χρονική περίοδος είναι η περίοδος του ραντισμού της όψιμης βροχής, διότι ο Θεός θα εκχύσει το Άγιο Πνεύμα χωρίς μέτρο μόνον όταν η εκκλησία είναι καθαρή. Κατά τον νόμο της Κυριακής, η έκχυση του Αγίου Πνεύματος θα είναι χωρίς μέτρο.

«Τι πράττετε, αδελφοί, στο μεγάλο έργο της προετοιμασίας; Εκείνοι που ενώνονται με τον κόσμο λαμβάνουν το κοσμικό εκμαγείο και προετοιμάζονται για το χάραγμα του θηρίου. Εκείνοι που δυσπιστούν προς τον εαυτό τους, που ταπεινώνονται ενώπιον του Θεού και εξαγνίζουν τις ψυχές τους διά της υπακοής στην αλήθεια, αυτοί λαμβάνουν το ουράνιο εκμαγείο και προετοιμάζονται για τη σφραγίδα του Θεού στα μέτωπά τους. Όταν εκδοθεί το διάταγμα και αποτυπωθεί η σφραγίδα, ο χαρακτήρας τους θα παραμείνει καθαρός και άσπιλος για την αιωνιότητα.» Testimonies, τόμος 5, 216.

«Το έργο του Αγίου Πνεύματος είναι να ελέγχει τον κόσμο περί αμαρτίας, περί δικαιοσύνης και περί κρίσεως. Ο κόσμος μπορεί να προειδοποιηθεί μόνο βλέποντας εκείνους που πιστεύουν την αλήθεια να αγιάζονται δια της αληθείας, να ενεργούν βάσει υψηλών και αγίων αρχών, καταδεικνύοντας, με υψηλή και εξυψωμένη έννοια, τη διαχωριστική γραμμή μεταξύ εκείνων που τηρούν τις εντολές του Θεού και εκείνων που τις καταπατούν υπό τους πόδας τους. Ο γιασμός του Πνεύματος επισημαίνει τη διαφορά μεταξύ εκείνων που έχουν τη σφραγίδα του Θεού και εκείνων που τηρούν μια νόθη ημέρα αναπαύσεως. Όταν έλθει η δοκιμασία, θα καταδειχθεί καθαρά ποιο είναι το χάραγμα του θηρίου. Είναι η τήρηση της Κυριακής. Εκείνοι οι οποίοι, αφού άκουσαν την αλήθεια, εξακολουθούν να θεωρούν την ημέρα αυτή ως αγία, φέρουν την υπογραφή του ανθρώπου της αμαρτίας, ο οποίος εστοχάσθη να μεταβάλει καιρούς και νόμους.» Bible Training School, December 1, 1903.

Ο Ησαΐας προσδιορίζει την «ημέρα του ανατολικού ανέμου», την οποία επίσης χαρακτηρίζει ως τον «σφοδρό άνεμο», που συγκρατείται, ως το σημείο κατά το οποίο αρχίζει «η μέτρηση».

Με μέτρον, όταν αυτή βλαστήσει, θα αντιδικήσεις με αυτήν· αυτός συγκρατεί τον σφοδρόν αυτού άνεμον εν τη ημέρα του ανατολικού ανέμου. Διά τούτο λοιπόν θέλει καθαρισθή η ανομία του Ιακώβ· και τούτο είναι όλος ο καρπός, το να αφαιρεθή η αμαρτία αυτού· όταν καταστήση πάντας τους λίθους του θυσιαστηρίου ως κιμωλιώδεις λίθους συντετριμμένους, τα άλση και τα είδωλα δεν θέλουσι σταθή. Πλην η οχυρά πόλις θέλει είσθαι έρημος, και η κατοικία εγκαταλελειμμένη, και αφημένη ως έρημος· εκεί θέλει βόσκει ο μόσχος, και εκεί θέλει κατακείσθαι, και κατατρώγει τους κλάδους αυτής. Όταν οι κλάδοι αυτής ξηρανθήσιν, θέλουσι συντριφθή· γυναίκες έρχονται και θέτουσιν αυτούς εις πυρ· διότι είναι λαός ασύνετος· διά τούτο ο ποιήσας αυτούς δεν θέλει ελεήσει αυτούς, και ο πλάσας αυτούς δεν θέλει δείξει εύνοιαν εις αυτούς. Και εν εκείνη τη ημέρα ο Κύριος θέλει αλωνίσει από του ρεύματος του ποταμού έως του χειμάρρου της Αιγύπτου, και σεις θέλετε συναχθή εις έκαστος προς έκαστον, ω υιοί Ισραήλ. Και εν εκείνη τη ημέρα η μεγάλη σάλπιγξ θέλει ηχήσει, και θέλουσιν ελθεί οι απολλύμενοι εν τη γη της Ασσυρίας, και οι εξόριστοι εν τη γη της Αιγύπτου, και θέλουσι προσκυνήσει τον Κύριον εν τω όρει τω αγίω εν Ιερουσαλήμ. Ησαΐας 27:6–13.

Ο «ανατολικός άνεμος» είναι η δύναμη που βυθίζει τα «πλοία της Θαρσεΐς» και επιφέρει κρίση επάνω στην πόρνη της Τύρου. Ο «ανατολικός άνεμος» είναι η δύναμη που κάνει τους βασιλείς να φοβούνται. Ο «ανατολικός άνεμος» είναι εκείνο που επέφερε στην Αίγυπτο την καταστρεπτική «ξηρασία», η οποία προκάλεσε τα επτά έτη πείνας, καθώς ο Ιωσήφ και ο Φαραώ υπέταξαν ολόκληρο τον κόσμο (Αίγυπτο) σε δουλεία· και ήταν ο «ανατολικός άνεμος» που έφερε τις «ακρίδες» οι οποίες κατέφαγαν τα πάντα κατά την απελευθέρωση από την Αίγυπτο. Το Ισλάμ είναι ο «ανατολικός άνεμος».

Τα μεταρρυθμιστικά κινήματα της βιβλικής προφητείας καταδεικνύουν ότι κάθε μεταρρυθμιστικό κίνημα έχει το δικό του ιδιαίτερο θέμα. Το θέμα του μεταρρυθμιστικού κινήματος των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων είναι το Ισλάμ. Στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, το Ισλάμ του τρίτου Ουαί επέθεσε εναντίον του θηρίου της γης, και ο George W. Bush, «ο δεύτερος», επέβαλε αμέσως περιορισμό επί του «ανατολικού ανέμου». Κατά το γεγονός εκείνο, όπως καταγράφει η Αδελφή White, όταν τα μεγάλα κτίρια της Πόλεως της Νέας Υόρκης καταρρίφθηκαν, η Αποκάλυψις ιη´, εδάφια 1 έως 3, εκπληρώθηκε. Τα τρία αυτά εδάφια παριστούν την πρώτη από δύο φωνές στο δέκατο όγδοο κεφάλαιο της Αποκαλύψεως. Η δεύτερη φωνή βρίσκεται στο εδάφιο 4, και προσδιορίζει την κλήση εξόδου από τη Βαβυλώνα, η οποία αρχίζει με τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες. Το Ισλάμ του τρίτου ουαί συγκρατείται από τους τέσσερις αγγέλους του εβδόμου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, ενώ οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες σφραγίζονται.

«Ο Κύριος ο Θεός είναι Θεός ζηλότυπος, πλην όμως μακροθυμεί απέναντι στις αμαρτίες και στις παραβάσεις του λαού Του κατά τη γενεά αυτή. Εάν ο λαός του Θεού είχε πορευθεί σύμφωνα με τη βουλή Του, το έργο του Θεού θα είχε προοδεύσει, τα μηνύματα της αλήθειας θα είχαν μεταφερθεί σε όλους τους λαούς που κατοικούν επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης. Εάν ο λαός του Θεού Τον είχε πιστεύσει και είχε γίνει εκτελεστής του λόγου Του, εάν είχε τηρήσει τις εντολές Του, ο άγγελος δεν θα είχε έλθει πετώντας διαμέσου του ουρανού με το μήνυμα προς τους τέσσερις αγγέλους που επρόκειτο να αφήσουν ελεύθερους τους ανέμους, ώστε να πνεύσουν επάνω στη γη, κρίζοντας: Συγκρατήστε, συγκρατήστε τους τέσσερις ανέμους, ώστε να μη πνεύσουν επάνω στη γη, έως ότου σφραγίσω τους δούλους του Θεού επάνω στα μέτωπά τους. Αλλά επειδή ο λαός είναι απειθής, αγάριστος, ανόσιος, όπως ήταν και ο αρχαίος Ισραήλ, ο χρόνος παρατείνεται, ώστε όλοι να ακούσουν το τελευταίο μήνυμα ελέους που διακηρύσσεται με δυνατή φωνή. Το έργο του Κυρίου έχει παρεμποδισθεί, ο καιρός της σφραγίσεως έχει καθυστερήσει. Πολλοί δεν έχουν ακούσει την αλήθεια. Αλλά ο Κύριος θα τους δώσει την ευκαιρία να ακούσουν και να επιστρέψουν, και το μεγάλο έργο του Θεού θα προχωρήσει.» Manuscript Releases, τόμος 15, 292.

Εκείνοι που σφραγίζονται, σφραγίζονται πριν από τον νόμο της Κυριακής, διότι ο κόσμος μπορεί να προειδοποιηθεί και, ως εκ τούτου, να κληθεί να εξέλθει από τη Βαβυλώνα, μόνον όταν βλέπει άνδρες και γυναίκες στην κρίση του νόμου της Κυριακής με τη σφραγίδα του Θεού. Η σφράγιση των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, αλλά ο καιρός της σφράγισης καθυστέρησε.

Όλοι οι προφήτες απευθύνονται στην τελευταία γενεά, και αυτό το χωρίο αναφέρεται άμεσα στην τελική γενεά. Σε αυτή την τελική γενεά ο λαός του Θεού δεν «περιεπάτησεν εν τη βουλή Αυτού», και γι' αυτόν τον λόγο ο καιρός της σφραγίσεως εμποδίστηκε και καθυστέρησε. Καθυστερήθηκε και παρεμποδίστηκε από το θηρίο που αναβαίνει εκ της αβύσσου στο ενδέκατο κεφάλαιο της Αποκάλυψης, το οποίο εφόνευσε τους δύο προφήτες. Το θηρίο εκείνο, στον καιρό της Γαλλικής Επανάστασεως, ήταν ο αθεϊσμός, και προεικόνιζε το αθεϊστικό κίνημα που εισήχθη από εκείνους οι οποίοι εισήγαγαν τον «woke-ism», ο οποίος τώρα αντιπαρατίθεται προς τον κόσμο, μέσα στο κίνημα του Future for America, και τότε το Future for America έπαυσε να περιπατεί στη βουλή του Θεού και επέτρεψε στην επιρροή εκείνων που προωθούσαν τη σύγχρονη ομοφυλοφιλική ατζέντα τους, σε συνδυασμό με άλλους που προωθούσαν τον καθορισμό χρόνου, να παρεμποδίσει

τον καιρό της σφραγίσεως.

«Πολλά από όσα μου έχουν αποκαλυφθεί συνωθούνται στη διάνοιά μου, τα οποία μόλις γνωρίζω πώς να εκφράσω. Ωστόσο, δεν δύναμαι να σιωπήσω. Ο Κύριος αγανακτεί εναντίον ανθρώπων οι οποίοι υψώνουν τον εαυτό τους για να εξουσιάζουν τους συνανθρώπους τους και να εκτελούν σχέδια τα οποία το Άγιο Πνεύμα έχει καταδικάσει. Εκπλήσσομαι περισσότερο απ' όσο δύναμαι να εκφράσω για την αδυναμία σας να διακρίνετε ότι ο Θεός δεν έχει εγκαταστήσει αυτούς τους ανθρώπους. Η νέα τάξη πραγμάτων θα έπρεπε να σας προκαλεί ανησυχία, διότι δεν είχε την έγκριση του ουρανού.»

«Η φυσική καρδιά δεν πρέπει να εισάγει στο έργο του Θεού τις δικές της μολυσμένες, διαφθείρουσες αρχές. Δεν πρέπει να υπάρχει καμία απόκρυψη των αρχών της πίστεώς μας. Το μήνυμα του τρίτου αγγέλου πρέπει να διακηρυχθεί από τον λαό του Θεού. Πρέπει να διογκωθεί σε δυνατή κραυγή. Ο Κύριος έχει ορισμένο καιρό κατά τον οποίο θα περατώσει το έργο· αλλά πότε είναι εκείνος ο καιρός; Όταν η αλήθεια που πρέπει να διακηρυχθεί για αυτές τις έσχατες ημέρες εξέλθει ως μαρτυρία προς όλα τα έθνη, τότε θα έλθει το τέλος. Εάν η δύναμη του Σατανά μπορεί να εισέλθει μέσα στον ίδιο τον ναό του Θεού και να χειραγωγεί τα πράγματα όπως του αρέσει, ο καιρός της προετοιμασίας θα παραταθεί.»

«Εδώ βρίσκεται το μυστικό των κινήσεων που έγιναν για να αντιταχθούν στους άνδρες τους οποίους ο Θεός απέστειλε με μήνυμα ευλογίας προς τον λαό Του. Οι άνδρες αυτοί μισηθήκαν. Οι άνδρες και το μήνυμα του Θεού καταφρονήθηκαν, τόσο αληθινά όσο και ο ίδιος ο Χριστός μισηθήκε και καταφρονήθηκε κατά την πρώτη Του έλευση. Άνδρες σε θέσεις ευθύνης έχουν εκδηλώσει ακριβώς τα ίδια γνωρίσματα που ο Σατανάς έχει αποκαλύψει. Επιδίωξαν να κυριαρχήσουν επί των διανοιών, να υπαγάγουν τη λογική και τα χαρίσματά τους στην ανθρώπινη δικαιοδοσία. Καταβλήθηκε προσπάθεια να υπαχθούν οι δούλοι του Θεού στον έλεγχο ανθρώπων που δεν έχουν τη γνώση και τη σοφία του Θεού, ούτε εμπειρία υπό την καθοδήγηση του Αγίου Πνεύματος. Γεννήθηκαν αρχές που δεν θα έπρεπε ποτέ να είχαν δει το φως της ημέρας. Το νόθο τέκνο θα έπρεπε να είχε πνιγεί μόλις ανέπνευσε την πρώτη του πνοή ζωής. Πεπερασμένοι άνθρωποι πολεμούν εναντίον του Θεού και της αλήθειας και των εκλεκτών αγγελιοφόρων του Κυρίου, αντιδρώντας εναντίον τους με κάθε μέσο που τόλμησαν να χρησιμοποιήσουν. Παρακαλώ, αναλογισθείτε ποια αρετή προήλθε από τη σοφία και τα σχέδια εκείνων που περιφρόνησαν τα μηνύματα του Θεού και, όπως οι γραμματείς και οι Φαρισαίοι, καταφρόνησαν αυτούς ακριβώς τους άνδρες τους οποίους ο Θεός χρησιμοποίησε για να παρουσιάσουν το φως και την αλήθεια που ο λαός Του είχε ανάγκη.» The 1888 Materials, 1525.

Ο καιρός της σφραγίσεως, ο οποίος άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, παρεμποδίστηκε, διότι επετράπη στους εκπροσώπους του Σατανά να εισέλθουν στον «ίδιο τον ναό του Θεού». Το ζήτημα που πρέπει να διακριθεί εδώ είναι ότι από το 1798 έως το 1844 ανεγέρθηκε ο Μιλλεριτικός ναός, και στις 22 Οκτωβρίου 1844 ο αγγελιαφόρος της διαθήκης ήλθε αιφνιδίως στον ναό του. Ο ναός και το στράτευμα είχαν καταπατηθεί από τον παπισμό επί χίλια διακόσια εξήντα έτη, και όταν ο παπισμός έλαβε τη θανατηφόρο πληγή του, ο Χριστός άρχισε το έργο της ανεγέρσεως του Μιλλεριτικού ναού, και το σύμβολο του ναού είναι ο αριθμός σαράντα έξι, κατά πλείονες μάρτυρες.

Στις 11 Αυγούστου 1840, ο άγγελος του δέκατου κεφαλαίου της Αποκάλυψης κατήλθε, και η κρίση του Προτεσταντισμού άρχισε. Η ιστορία εκείνη επαναλαμβάνεται κατά γράμμα.

Στις Γραφές, είναι ο «ανατολικός άνεμος» που καταποντίζει τα πλοία της Θαρσείς, και καταρρίπτει τη μεγάλη εκείνη πόλη, την Τύρο, και κάνει τους βασιλείς και τους εμπόρους να αναφωνούν τρεις φορές: «ουαί, ουαί» (άλλοίμονο, άλλοίμονο). Αλλά στο χωρίο του Ησαΐα που εξετάζουμε, η ημέρα του «ανατολικού ανέμου» είναι η ημέρα κατά την οποία ο Θεός «συγκρατεί τὸν σφοδρὸν αὐτοῦ ἄνεμον». Στο χωρίο αυτό ο «ανατολικός άνεμος» συγκρατείται, ώστε να μη ματαιώσει το έργο του τρίτου αγγέλου· έργο το οποίο επιτελείται κατά τον καιρό της όψιμης βροχής. Στο χωρίο αυτό, το θέμα του «ανατολικού ανέμου» που συγκρατείται προσδιορίζει την όψιμη βροχή, το έργο του τρίτου αγγέλου, και τη σύναξη των λοιπών τέκνων του Θεού στη Βαβυλώνα. Κατά την περίοδο εκείνη, οι τέσσερις άγγελοι κρατούν τους τέσσερις ανέμους, κατά τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων.

Και μετά ταύτα είδα τέσσερις αγγέλους ιστάμενους επί τας τέσσαρας γωνίας της γης, κρατούντας τους τέσσαρας ανέμους της γης, ώστε να μη πνέη άνεμος επί της γης, μήτε επί της θαλάσσης, μήτε επί παν δένδρον. Και είδα άλλον άγγελον αναβαίνοντα από ανατολής ηλίου, έχοντα την σφραγίδα του ζώντος Θεού· και έκραξε με φωνή μεγάλη προς τους τέσσαρας αγγέλους, εις τους οποίους εδόθη να βλάψωσι τη γη και τη θάλασσα, λέγων· Μη βλάψητε τη γη, μήτε τη θάλασσα, μήτε τα δένδρα, έως ου σφραγίσωμεν τους δούλους του Θεού ημών επί των μετώπων αυτών. Αποκάλυψις 7:1-3.

Η συγκράτηση του «ανατολικού ανέμου», η αναχαίτιση των «εξοργισμένων εθνών» και η συγκράτηση των «τεσσάρων ανέμων» λαμβάνουν όλες χώρα κατά τη διάρκεια της όψιμης βροχής, διότι κατά την περίοδο της όψιμης βροχής τίθεται η σφραγίδα του Θεού επάνω στον λαό Του. Οι τέσσερις άνεμοι που συγκρατούνται από τους τέσσερις αγγέλους είναι σύμβολο του Ισλάμ.

«Άγγελοι κρατούν τους τέσσερις ανέμους, οι οποίοι παριστάνονται ως ένας εξαγριωμένος ίππος που επιζητεί να λυθεί και να ορμήσει επάνω στο πρόσωπο ολόκληρης της γης, φέροντας καταστροφή και θάνατο στο πέρασμά του.

«Θα κοιμόμαστε στο ίδιο το χείλος του αιωνίου κόσμου; Θα είμαστε νωθροί και ψυχροί και νεκροί; Ω, να είχαμε στις εκκλησίες μας το Πνεύμα και την πνοή του Θεού εμφυσημένα στον λαό Του, ώστε να σταθούν στα πόδια τους και να ζήσουν. Χρειαζόμαστε να δούμε ότι η οδός είναι στενή και η πύλη τεθλιμμένη. Αλλά καθώς διερχόμαστε διά της στενής πύλης, το πλάτος της είναι χωρίς όριο». Manuscript Releases, τόμος 20, 217.

Θα εξετάσουμε περαιτέρω αυτές τις πραγματικότητες στο επόμενο άρθρο, διότι «στις ημέρες αυτών των βασιλέων», που αντιπροσωπεύονται από το όγδοο βασίλειο της βιβλικής προφητείας, το οποίο «είναι εκ των επτά» βασιλείων, ο Θεός εγκαθιδρύει μια αιώνια βασιλεία.

Και εν ταις ημέραις των βασιλέων τούτων ο Θεός του ουρανού θέλει αναστήσει βασιλείαν, ήτις δεν θέλει φθαρή εις τον αιώνα· και η βασιλεία δεν θέλει αφεθή εις άλλον λαόν, αλλά θέλει κατασυντρίψει και καταναλώσει πάσας ταύτας τας βασιλείας, και αυτή θέλει διαμένει εις τους αιώνας. Καθότι είδες ότι ο λίθος απεκόπη εκ του όρους άνευ χειρών, και κατεσύντριψε τον σίδηρον, τον χαλκόν, τον πηλόν, τον άργυρον και τον χρυσόν, ο μέγας Θεός εφανέρωσε προς

τον βασιλέα εκείνα τα οποία μέλλουσι να γείνωσι μετά ταύτα· και το ενύπνιον είναι αληθινόν, και η ερμηνεία αυτού βεβαία. Δανιήλ 2:44, 45.